

బళ్లెయి మాతు

‘బళ్లెయి సహజవేనల్ల, అదు అసహజవూ అల్ల’ ఎన్నపుదు ఏ. గోపాలకృష్ణ అడిగర కవితెయిందర సాలు. అడిగర కవితెయి సాలన్న బళ్లెయి మాతిగూ అన్నయిసభముదు. నమ్మి ఓరియర బదుకెన్న ఇల్లుకునోడిదరె బళ్లెయి మాతు అసహజవాగియీనూ కాణసువుదిల్ల. అవర జీవనద సహజ భాగవాి బళ్లెయి మాతుగళు కాసుహోక్కాగివే. వ్యక్తిక్కద జీదాయిచే మాతిన రూపదల్లి హోరేచొల్లురుపుదు ఇదే. బళ్లెయి మాతు అసహజవాగిరుపుదు వాగూ దులభపాగిరుపుదు ఈ కాలక్కె. మాతిగిరువ మాదచవే కాగూ జీవత్తుక్కియన్న కశేయువరదల్లి నాచెల్లరూ ప్యోహోటి నడెసుక్కిరువంతిదే.

బళ్లెయి మాతిన ఏపయి బందాగ సంక్రాంతి హబ్బ నేనపాగుత్తదే. సుగ్రియ నేపద ఈ హబ్బ బదుకిగూ మాతిగూ ఇరువ నంటన్న సూచిసువయిందే. ‘ఎట్లుబీల్ల కోట్లు బళ్లెయి మాతనాడు’ ఎన్నపుదు హబ్బద ఆచరణీయ భాగవాగిదే. ఎట్లుబీల్ల హంచి శుఖాతయిగళన్న ఏమయి మాడికోట్లుక్కేపే. ఆదరే, ఒప్పురిగొభ్యురు హిక కోరువడక్కె ఒందు హబ్బ అభఫా నిదిష్ట దిన బేసే? బహుతి, వక్కమాతిన కురితాద మనుషుర మోక్షక్కే మధ్యిల్ల ఎన్నపుదు మనవరియాగి, ఒల్దు దినపాదరూ బళ్లెయి మాతనాడలి ఎందు హిరియరు సంకులిగూ బళ్లెయి మాతిగూ సంబంధ కల్పిసరఖముదు.

సంకులంతి వపచద ఆరంభద సంకేతవూ కౌదు. హోస వపచదింద ఆరంభవాగువ బళ్లెయి మాతు వపచవిదీ ముందువరేయలి ఎన్నపుదు హబ్బద ఆశయిరువంతిదే. అదేనే ఇరలి, సంకులంతి హబ్బద బళ్లెయితనద ఆశయ వపచక్కుమ్మే ఆచరిసి మరియువంతపడ్లల్ల. అదు అనుదినవూ అనుసరిసచేకాద మోల్ల. వ్యేయుక్కి స్వాస్థక్కే వాగూ సమష్టియ ఆరోగ్యక్కే బళ్లెయి మాతు అగ్కె.

బళ్లెయి మాతు ఎందేను? సామాన్యవాగి, బళ్లెయి మాతు ఎన్నపుదన్న, ఇన్నోభ్యుర మన్నసుగుట్టుకొనుత్తదే.

మన్నిగే శుషి కోడువ మాతు ఎన్నప అభసాదల్లి బళసుక్కేపే. అదు బళ్లెయితనద సరియాద వాళ్లేయల్ల. బళ్లెయితన ఎన్నపుదు స్తుక్కే నిష్టవాదుదు. నిష్టురతనక్కే సంబంధిస్తుదు.

బళ్లెయిదు ఎన్నపుదరలైన ‘బళ్లు’ సమాజద హితపన్న సూచిసువంతపడ్దు. ఈ బళ్లు మాతినోదిగే సేరికోండాగ, మాతిగూ సమాజద హితకు ఇరువ సంబంధ స్ఫ్యువాగుత్తదే. ఇందిన స్సివేలుదల్లి సమాజదల్లి హేచ్చు బిచ్కెయాగుత్తిరుపుదు బింతిన మాతుగళ్లు; ఒడకిన మాతుగళ్లు. ఆ ఒడక మనసుగళ నడువే బిరుకుంటు మాడుత్తదే; ఆ బిరుకు సముదాయగళ నడువేయూ ఉంటాగి, అంతిమవాగి సమాజద స్ఫ్యు హదగెత్తుదే.

‘తొతు బలేగితు, మాతు మనోగితు’ ఎన్నప గాదేయిదే. ఈ గాదేయ ముందువరికేయింతే ‘మాతు బేళ్లు, వోన బంగార’ ఎన్నప మాతన్న గనుసభముదు. ఇంచెరడూ మాతుగళు, మాతిన అపాయకారి శక్తియత్తలే బేమ్ము మాడుత్తిపే. హాగాదరే, మాతనాడదినదర అపాయ ఉంటాగువుదిల్లపే? వోనవాగిరుపుదు అనామతవన్న తదేప్పువ మాగచేవ? ఇల్ల, వోన బంగార ఎన్నపుదు ఎల్ల సందభచల్లూ సరియల్ల. అభసిల్ల ద మాతు జపలవాగుత్తదే, ఒడబడికేయాగుత్తదే; అంధ సందభచల్లి వోనవే ఉత్కుమ ఎన్నపుదు సరి. ఆదరే, ఎల్ల సందభచగళల్లూ వోన బంగారవేనల్ల. మాతనాడలేబేసాద సందభచల్లి వోనవాగిద్దరే, అదు వాస్తవశే బెస్తు మాడిదంతే. పలాయనవాద స్తువంతన లక్షణివల్ల.

అట్లెయి స్తువాదరూ సరి, హేళబేసాద సందభచల్లి మాతనాడలేబేసాకు. నమ్మి మాతినిద ఎదురిగిరువరిగే నోవాగుత్తదే

ఎన్నప సందభచదల్లి స్తువన్న హేళదిరుపుదు సరియల్ల. హగొదు నమ్మి మాతు కటువాగిరబేసిల్ల. నాను హేళుత్తిరుపుదు స్తువన్నప్పే ఎన్నప అపిద్దరే, ఇన్నోభ్యుర మన్నిగే గాసియాగదంతే మాతనాడుపుదు సాధువిదే.

స్తుక్కే నిష్టవాద కేలవరు జగత్తిన కణ్ణిగే హటవాదిగళంతే, అపంకారిగళంతే కాణిసుత్తారే. స్తునిష్టేయన్న కిరింపవన్నగి ధరిసిదాగ నేఱెవపర కణ్ణిగే అదు అసహజవాగి కాణిసువుదు సహజ. ఆ కారణదిందలే, స్తుప్రతక్షే బధరాదవరు సరళవాగిరుపుదూ అగక్కె. స్తుక్కే నిష్టవాగిరుపుదన్న ఏలేష ఎందు భావిసి, నమ్మప్పుక్కే నావు భిన్న ఎందు భావిసువుదు, ఉండవరన్న అనుమానిసువుదు సరియల్ల. ఏనయివన్న ఒలగొళ్లదే హోదరే స్తుద మాగా సంసేణివాగుత్తా హోగుత్తదే. స్తు ఒరచాగుత్తా హోదంతే, అదు తెన్న హోళపు వాగూ జీవత్తుక్కేయన్న కళేదుకొన్నత్తా హోగుత్తదే. ఈ నిష్టినల్లి మహాక్షే నమగే మాదరి. గాంధిజీ తమ్మ బదుకెన్న స్తుదోందిన అస్సేణికే ఎందు కరేదుకొండరు. ఆదరే, తావు నంబిద హాగూ అనుసరిసిద స్తు, అంధిసేగళన్న తమ్మ కాణ్ణేయిందు అవరు హేళొళ్లిల్ల. అపు హిమాలయదశ్శే హచేయదాద వోల్పాగసు ఎన్నప ఏనయ అవరదాిత్త. అవర మాతు మత్తు కృతియ నడువే ఎళ్లమ్మి వ్యత్యాసపిరల్ల.

బళ్లెయి మాతు నమ్మి మనుస్తన్న పూవ్రగకగాంద ముక్కవాగిసువ హాగూ తిథియాగిసువ జీపథియూ కౌదు. స్తుద మాగచదల్లి, బళ్లెయి మాతుగళాడుపుదన్న రూధిసేణ్ణువుదు నావు ఇంచరిగే అధవా సమాజ్ఞే మాడువ ఉపకారవల్ల. అదు నమగే నావు మాడికోళ్లువ ఉపకార. బళ్లెయి మాతు ఆడువుదందరే, బళ్లెయి జీవనవన్న బదుకుపుదు.

బంపకేమాలా

- ఈ జగత్తినల్లి భయుక్కే జాగ ఇల్ల, శక్తి మాతు శక్తియన్న గోరిసుత్తదే.
—ఎ.పి.జి. అబ్బాల్ కెలాం
- ముక్కవాద మనస్సు ఇల్లద వ్యక్తి బదుకిద్దర ఈ స్తుంతే. ముక్కవాద మనస్సు వ్యక్తియొట్టన అశ్చిత్తద ప్రతికె.
—బి.ఆర్. అంబేడ్రా
- మన్నదే సాధిసిదే మాతు సాలదు, మేల్లడే సాధిసువుదు మనుషున గురియాగేకు.
—కె.ఎస్. నిశార్ అవమద్

మాతే ముత్తు

- చూస మత్తు అహం ఎరడక్కు నేరవాద సంబంధ ఇరుత్తదే. చూస కడిచే ఇద్దుమ్ము అహం హేస్తిరుత్తదే.
—ఆప్టికో బనోసిస్టో
- నమగే అగక్కె ఇద్దుప్పున్న మాతు తిథిదుకొనుండు అభిప్రాపుత్తారుగా ఇద్దుచిదువుదు.
—కె.పి. ప్రాణిచండ్ర తేజస్సి

- నిష్టిద సాధ్యవాగద కేలసగళన్న నాను మాతుబముదు. నిష్టిద సాధ్యవాగద కేలసగళన్న నేను మాతుబముదు. ఆదరే, నావిభురు ఒట్టిగే సేరిదరే మహాత్రరవాద కేలసగళన్న మాతుబముదు. హాగాగి నావేల్ల జీతెయాగిరబేసి.

—మదర్ తేరేసా

- సమ్మేగళు ఎదురాదాగ బేరేయిపరన్న అవలంబిసువుదశింత నిచే పరిహార కండుకోళ్లులు ప్రయుక్తిసి
—గౌతమ బుద్ధ